

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben átvett árak:

Egyszeri átvétel	8 frt.	— kr.
Évi előfizetés	4	—
Szorgodai átvétel	2	—

Változó példányszámú:

Egyszeri átvétel	8 frt.	— kr.
Évi előfizetés	4	—
Szorgodai átvétel	2	—

Árnyék árak:

Egyszeri átvétel	8 frt.	— kr.
Évi előfizetés	4	—
Szorgodai átvétel	2	—

Kapitálé a kiadónálvalan és Gross G. Istvánjévalvalan.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Bérmontion levélnek nem fogadtak el.

HIRDETÉSEK DÍJA:
 2 hasábnál gárdmódor, a annak helyre 7 kr. Nagyból és többi színi hirdetéseknek kedvességű minden egyes hirdetésnek után meg kifizet 30 kr. költségű fizetendő.
 Nyilatkozó költségű szor 15 kr.
 Hirdetések és nyilatkozó cikkek díja előre fizetendő.

HIRDETÉSEK RÖVIDÍTÉS: Brassóban a kiadónálvalan Kolostor-utca 26. sz. — Budapestben: Eckstein Bernát, Goldberger A. V. Mezői A. Schwarz Gy. — Bécsben: Danneberg J. Hasenmayer in der Schuler, Schalk Henrik. — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurterban: Dauts G. I. és Társa. — Hamburgban: Károly és Liebmann ark hirdeti időjában.

Dr WEISZ IGNA CZ
 ügyvéd.

BRASSÓ, LŐPÁLY 10. szám alatti.
 havti a lap színiaról és az illék költségeit intézőknek.
 Kézírtok vissza nem adatkak.

Dr FISCHER ÁKOS
 ügyvéd.

Németország gyalázása.

A „Kronstädter Zeitung” f. évi 171-ik számában reprodukálja a „Pester Lloyd”-nak f. hó 25-én megjelent vezércikkét, melyben a „Lloyd” a legjobosabb kikkel az ellen, hogy a „Deutscher Schulverein” Lipcésben a románok által befolyásolva harározatilag kimondotta, hogy a „Schulverein” kötelességének tartja felhívni a németeket Magyarországon és Erdélyben, hogy kezét fogva a többi elnyomott nemzetiségekkel, frontot színiarjanak a magyar kormány magyarosítási törekvései ellen.

Hogy a „Kr. Zig.” ezen reprodukció ötletéből egészen dühös lesz és a „Lloyd”-ot „Schacherjournal”-nak és „Börseblatt”-nak mondja és hogy reafogja, miszerint egész Németországot, az összes németeket gyalázza, ezen nem esodálkozunk, mert hiszen a „Kr. Zig.” egy idő óta mindenikre dühös, a ki a magyarság érdeke mellett szól vagy ír, habár nagy halálanságnak tartjuk a „Kr. Zig.” részéről, hogy saját anyja ellen, kinek emlőn élőkodik, évek óta — mert a „Lloyd”-ból előzök ki rendszeresen egyedül jó cikkeit és lapja nagy részt — ily rút halálansággal kell ki, pláne mikor igazja sincsen.

Mert hogy nincsen igazja, már az is mutatja, hogy rút gyűlöletből nem mindig, most is az antiszemitaság utálatos pökdösése közben ujong, hogy kikálthatja — az ő kési világába — hogy a „Lloyd”, ez a világkép, melyből csak Budapestben sokkal téglél el, mint a hány példányban a „Kr. Zig.”-ot nyomtatják és a melynek Németországban tiszser több előfizetője van, mint a „Kr.

Zig.”-nak, hogy a „Lloyd” Németországot gyalázza.

De ez nem tartozik reánk, feleljen erre a „Lloyd”, ha ugyan erre a „Kr. Zig.”-ot érdemesebb tartja.

Minket csak az az otromba ferdités érdekel, a melylyel a „Kr. Zig.” reafogja a „Lloyd” cikkére, hogy az eklatánsul bizonyítja, hogy a magyar kormány magyarosít.

A „Lloyd”, — mely mellesleg megjegyzeze hasonlithatlanul jobb és szebb német nyelvezettel szerkesztette, mint a „Kr. Zig.”, — élesen kikel a német „Schulverein” azon eljárása ellen, hogy akkor, mikor mi Németországi szövetségesben élünk, mikor közös érdekünk az, hogy nálunk a belnyugalom biztosítva legyen, a „Schulverein” minden jogszegést és tisztességétudást mellőzve, nem állítja izgatni polgárainkat, — egy barátságos és szövetséges állam polgárait — jogaink, törvényeink és állapotaink ellen.

És erre a „Kr. Zig.” nagy páthosszal felkiált: „Ime a „Schulverein” felhív minket, hogy a magyar kormány magyarosítási törekvései ellen energikusan lépünk fel és ezt tartják Budapestben láztatásnak a törvény és jog ellen, tehát végre beismertik, hogy Magyarországon a magyarosítás jog és törvény.”

Ime ez logikál ex az a híres német alapszág, a melyre a „Kr. Zig.” oly gyakran hivatkozik és az az észjárás, a melylyel a nemzetiségi és más kérdésekben gondolkodik? — és dolgozni szokott!

Hát mondotta-e a „Lloyd” és ha mondotta a „Lloyd”, mondotta-e ezért már egész

Budapest, hogy nálunk csakugyan magyarosít a kormány?

Hát amiót, hogy a „Lloyd” egész helyesen reabútol arra, hogy az idegen „Schulverein”, melynek ez se nem hitatása, se nem feladata, a magyarországi németeket „front”-ra hívja fel a kormány és a törvényes jog által biztosított országos viszonyok ellen, tehát egy idegen állam halál izgatja, következik-e, hogy nálunk a kormány magyarosít?

És hogyan lehet őszinte becsületességgel és a viszonyok alapos ismeretével utjogva konstátálni, hogy a kormány magyarosít, a mikor ez nem igaz?

Tudunkban a százok 700 év óta laknak e hazában; mutasson nekünk a „Kr. Zig.” egyetlen szíszat vagy románt, a ki magyarosítva lett! Alig hiszünk, hogy ezt tehesse, de mi egész falvakat mutathatunk fel, melyek előlhosodtak és ezrelvél mutathatunk fel olyanokat, a kik elszíszosodtak!

És a „Lloyd”-nak igazja van, mert az izgatás már abban rejlik, hogy a „Schulverein” kimondja, hogy a magyarországi németek fogságban kezek, — a többi elnyomott nemzetiségekkel — és ezzel a legvalóvalóbb reafogással elhitetni akarja másokkal és a magyarországi nemzetiségekkel, hogy nálunk „elnyomott nemzetiségek” vannak — és igazja van a „Lloyd”-nak, mert már az magában véve nyomorult eljárás, hogy egy, a bökés művelődés terjesztésére hivatott idegen állambeli iskola-egylet a mi népünkkel arra hívja fel, hogy a „kormányával szemben erőlyesen állást foglaljanak”, a kormány ne tánti intézkedéseinek ellene szegélyjenek.

TÁRCSA.

Képek a keletről.

Ira: Veszprémi Soma.

IV. Konstantinápolyi magyarok.

(Folytatás.)

Tipikus alakja a Post szálló környékének a mindenki által ismert 48-as emigráns (nem talim) Ha a mai Kovács Imre bátyánk. Született Veszprémben, megfordult betetűhöz országban, Ben alatt végigharazolta a forradalmat, azután kimenekült Törökországba. Smyrnában beállott pékknak és nagysejő bússzus haragja által őrási konkurrenciát csinált ott a többi pécezet áról pékknak. Ott egy vizitálásban, mint indolva volt Konstantinápolyba, beállott matróznak. A kapitány, egy derék olasz, megtrudta, hogy magye moncskát és állatolagos matróz, egy esemő pézénél meg ajándékozta az arán partra tette őt Szatambulban. Azóta az öreg ott él napjai. Friss egészséggben, viruló erőtben van még Kovács bátyánk a 60 éven felül koru deazára fesszeiben jár, mint olyik ostrák generális. Sőt a kópá a Pérán végigutáló feltérkezőmelyeket is úgy szemügyre veszi, akár esik őrá csináltak volna ana bizonyos annyól fesske közmondását.

Havmai Kovács Imre (jaj annak, a ki a ne-

mesi előnevét nem respektálja) jelenlegi állása és foglaltsága felett valami titokzatos homály lappang. Ha kérdézed, hol lakik, megnevez egy utcát, mely nem létezik, vagy egy házszámot, melyhez a házat még nem építették föl. Napnál mindig az irodájában találhatod fel, mely állapod a „Post” szálló egy mellékhelyiségében létezik. Egy ilyen folkerkstem ezt az irodát; ott állt a jó Kovács rendszer aztala előtt, melyen egy tintás nyeg és kuláneris állott. Mikor közelebb megvizsgáltam azt az írókat, akkor vettem észre félrekesztést: veres bor volt benne, a kulánerisnak hirt tárgy polár volt. A mit spongyának néztem, kenyer volt, a tollszár pedig hosszú szelvényekbe vágott szalmadarabokból állott. Mi sem természetesebb, mint hogy az állatodás irodahelyiség keresnialéírásig vala, a hol Kovács bátyánk, mint udvari szalonba- és sonkszállító, törzsvendég és egyrészmind kinevezett főbíró, nagy kapacitás híresben áll.

A Succi, Tannereknek halálos ellensége. Minden erőltetés nélkül végveszi egy nagyobb társaság számára készített lakoma egész menüjét.

Valamikor meg Don Juan lehetett, ma már rezignált ember: a jókatart megvan benne, de Amor pénzionalta őt. S ez fíj legjobban az öregnek...

Úgyes ember, nagy gavallér Kopoly Dome, a magyar kereskedelmi múzeum konstantinápolyi

főkörmek főnöke. Fess legény; tartalékos hadnagy uniformisban, a mit — fájdalom — csak egyszer egy évben, augusztus 18-án vehet magára, egy fesi, akár egy huszár önkéntes a parides ruhájában. Még nőlen ember és szép jóvó vár rá.

Nem adok neki egy esztendő, hogy valami gondor haja, ezen szemü görgő leány Hymen lánczával lekötö magához és a szegény madárka szárnyaságát onk a hálóba, nem szállhatván többé virágrol virágra. A Fes Asmali Medjidiben egy fedel alatt lakik hivatalosítatja, a kis Füst Ödömlő, a ki, mint névjegye mutatja, „fonctionnaire de Musée commercial royal hongrois”.

Olve fiatal ember, s egy benne, mint főnököt két derék, szorgalmas tisztviselő bil a magyar kereskedelmi múzeumban. Némét neve deazára jó magyar ember. Fia a hazafias érzelméről ország-szeri ismeretes pozsonyi evandikációs lelkesnek. Szürnyen restelli, ha valaki fejelmű, de kissé szűs hangzással neve mit Mózes-váltságunk tartja őt, a mi pedig tíz esetben kilencszer okvetlenül bekövetkezik. A tévedést előmozdítja azon körülmény is, hogy kitűnően beszéli a német nyelvet.

Egy ízben hárman diskuráltak a „Post” szálló éttermének ugynevezett „magyar asztal”-a mellett. Füst, én és Schwimmer József hazánkfia, tollas konzul. Egysszer csak belep Székely Gyuri, a jeles kompozitor és zongoraművész, s meglát-

A „Schulverein” beavatkozása a mi belügyeinkbe a legizagazságosabban lett vissza-utastatva a „Lloyd” által és a „K.R. Zug”-nak ez nem tetszik, ez csak természetes, mert a „K.R. Zug” egy követ fújva a román igazgatónak, legszívesebben venné, ha a mi ügyeinkben Németország dirigálna. Hogy vajjon ezt a „K.R. Zug” román szíveségeset is oly szívesen vennék-e, ez már más kérdés.

Dr. W. I.

Erdély helynevei.

Irtá és az E. K. E. helynévtárai bizottságának 1894. júl. 7-én tartott ülésében előterjesztette: Márk Sándor dr. (Vége)

A bizottság azonban teljesen új neveket is indítványozhat, mint a hogy az E. K. E. már tényleg el is nevezett időm székít. Folytatja nyitva áll minden e tekintetben való javaslat előtt; valóban, időntalanok kellene tekintendők annak községneveinek, hogy a geographus vagy turista bizonyos elnevezéseket a folyóirat hasábjain javaslatba hozhasson. Mindaddig azonban, míg az ilyen javaslatok fölött a bizottság, s ennek véleménye alapján az E. K. E. nem határoz, minden ilyen indítvány csak az öröleménye.

Valahányszor arról van szó, hogy egy, még bárhol lévő névvel, de tudomány, vagy turista szempontból érdekes helyet megnevezzen a bizottság, ez az elnevezés mindig csak az állam hivatalos nyelvén történhetik. Elfordulhat különben az az eset is, hogy valamely magyar helynevet indítványozunk, vagy köztérrel, vagy a kiállítás, mert elmagyarázhatatlan népszerűség okoz. Haszn a miatt, mert elmagyarázhatatlan népszerűség okoz. Haszn a miatt, mert elmagyarázhatatlan népszerűség okoz. Haszn a miatt, mert elmagyarázhatatlan népszerűség okoz.

Részenről nem tudunk meggyőződni a helynevek úgynevezett visszamagyarosításában, hanem úgy is mint honpolgár, úgy is mint historikus, csupán a történelmi helynevek helyreállítására törekzünk. Maradiókat kell tehát mindazon szláv, román, és német elnevezéseknek is, melyeknél korábbi magyar neveket nem ismerünk. De valamennyinek hitelse okiraton kell alapulnia. Így magyarnak, szásznak, románának okos meggyőződés a visszaközelítésben, míg az etimológiai eljárás, vagy inkább a helynevek egyszerű lefordítása mind a mult, mind a jelenre nézve meg hamisítana egy-egy vidék ethnographiai képét, a mihez pedig egyikünk sem adná beleegyezését.

ván régi jó barátját, az épp aznap érkezett Schwim-mert, nyakába borít és egy barátit évképzést nyom annak széles orcsájára.

Mikor Székely elcsúszott, ücsögött mosolygól fordult Schumacher lútsorosának hitt szomszédjához, a kis Fürstához:

— Látn, barátom, így kell az antiszemitákat dresszírozni. Vögegn példát róla maga is. A kis Fürst, kétszeresen találva érezvén maga, majd hajtattt eszt mérgeben, de szólni nem mert.

A tizenkét éves, kalandoszonjas fiatal ember vállakköz szellemét a következő eset illusztrálja legjobban:

Egy Melita grófnő nevezeti magyar énekesnő, ki Konstantinápolyban titokzatos homályfű és hébe-korba udvarlókól véleto magát körül, társalkodónéi kíséretében egy este szokás szerint vigyelekedeztet a Rue de Perle.

Egyesek csak megállnak, egy annyit veszt megnyitak alatt, a hogy szóp melitát a farszaga az orfumi primatonna figyelem.

— Vajjon mennyire lehetne megkapni ezt a broche-t? — kérde a szép Melita, kisérőjéhez fordulva.

Mielőtt ez válaszolhatott volna, a hátuk mögött álló kis Fürst hangosan elkiáltja magát:

— Egy esőker!

A szép énekesnő az idegen szíjból jövő magyar szóra és feleletre megfordult, de a kis Fürst be nem várva az esetleges következményeket, kerekelt oldott.

(Vége következik.)

Akkor aztán nem történik olyasmí, mint Zollyomnéknak, mely egyszerű 111, és Vajban, mely 90 helységnek községnevet magyarsított meg úgy, hogy a nép vagy nem tett tudomást róla, vagy elfeledtette az új nevet, sok esetben pedig ki sem tudta mondani.

Tomogesen csak oly esetben merők javasolni a visszaközelítést, mikor pártusmagok nevek megállapításáról van szó; mikor mindig a szűkebbre képest, csetről csetre óhajtunk eljární. Tomoges változtatást azonban nem is javasolhatunk addig, míg meg nem jelenik Erdély helyneveiről Csáki Dező emlétt könyvének folytatása, melynek alapján mindenestre lehet konkrét indítványt tenni. Nincs egyetlen egy indítványunk sem, melyely szemben mi magunk a legszigorúbb bírálatot nem akarók gyakorolnák. Az újításra a változtatásra nincsen jelszavainkat az illő törvényhatóság, egy tudományos testület s a kormány elhatározása alk. bocsádjék.

Ilyen kezdetről fogva követel átváltás és — ha egy tetszik — önműködés tanúsítása után senkinek sincs oka és joga erőszakoskodással valódi beírunkat.

Irodalmi és társulati téren fenntartva tagtársaság és egyéb osztályaink véleményének legteljesebb szabadságot, mi-magunk továbbra is azon irányelveket közzéljük, melyeket nagyjából kiemelni szeretnénk föl. Szánitunk ebben a tekintetben helybeli társulatunknak s a vidéki bizottságoknak szíves, de néha sok fáradságot igénylő támogatásra. Szívesen tesszünk megfontolást tárgyává minden kívülről jövő tárgyat és alapos kritikát, de egyszerű-mindenkorra visszautasítjuk az affide könyv nyilvánvalóan odadobott vádakat, melyek politikáist és elavulttázmást vetnek szemre.

A magyar közéletteliség szerény, de komoly munkáiért vagyunk s olyan téren állunk, melyre hazánk minden igaz fíval zavartalanul és — mint éhajtott — hasznossal működhetünk együtt.

Róman dolgok.

A „Gazeta” és utána a „Tribuna” a következő tudósítást hozták Hétfahúbról:

„A hétfői esendők és pandurok (?) egy idő óta nagy bazzagalmat fejtenek ki, de nem azon gyakorlatosságok műközében, melyek a császári oltár sárkán előkötnek, hanem az értelmes románok zaklatásában, háklatlanság, hazuglepelések és egyebetől. Így a múlt héten helyen valóban találók Moricián G. pirisi tanuló azt nyomozni, a ki valami tíz nap előtt érkezett haza szőlőhegyes falujából. Mifőn a nevezett nem volt odahaza, a pandurok (?) több ízben bemették lakásába díj-el és nappal, hogy keressék, mindenfelé kutattván a pallásán és a pénzében. A hozsaffusai indóházán pedig folyóást folyóverkezes leskelődnek, hogy elcsipkék. Azt hiszik, hogy azért nyomozzák Moricián urat, mert lakonai kötelezettségének nem tett eleget, de a mint őrtívisei vagyunk, nemcsak elcsejté tett minden kötelezettségének, hanem szakszerűleg is jeleneként a brassói perem-ranioskókban. Mi csőzli a van tehát az ő hozsaffusai lakása folyónes-főfogásának? Vajjon nem az hozsaffus-e? vagy a mi barátunk Párisban és nem Debreczenben tanult? Felhívjuk megyénk eljárlásának figyelemét a nyomorult hozsaffusok és háborogatókúra, a melyeket legelőb kapott alakító folyóelések alapján követnek el a nélkül, hogy a dolg állását előbb tárgyilagosan megvizsgálják...”

Hát nekünk ehhez csak az a megjegyzésünk van, hogy senkinek semmi köze ahhoz, hogy Moricián ur hol tanult; de miért keresteli olyan hosszasan magát, ha tudja, hogy keresek? Álljon elő, s ha ártatlan, egy hajszál sem fog megfogóbbulni. Mi ezt tetük volna.

Haragzik a „Tribuna” a „P. Lloyd” szírára, mert azt merék írni, hogy a zsidók sokat szenvedtek Romániában és arczatlanságukban Románia fővezetőitől tolvajoknak nevezik, a népet pedig véletlenként, jözezet nélkülnek. Ez aztán nem plus ultra, mondja a „Tribuna”, és mellősen állunk tizra ilyen lappal szóból elegyen. Jobb is, ha rá bizza az „Adeverul”-ra és társaira.

Szabó szamosújvári gör. kath. püspök és „Tribuna”.

„Naponta azon kelletlen helyzetben vagyunk (Elhissásk! Szóval), — írja a „Tribuna” — hogy a Szabó püspök „hazafias” tetteit kell elszámunk. A következőkről tudósítunk minket: Szabó szamosújvári püspök a múlt héten a kormány felhívására — néhány politikai igazás követeltével — a nép közt és hazateleken tettekre vetemedett, — több szilvásgyűjti payhoz és tanítólak, a kik nemzetik nyelvet és vallást szeretik, hű hazájai a román igazán, ártottak inteztet, felhívá elő, hogy jelenjenek meg előbe Szamosújvárról ad tudomást verbum.

E rendelet értelmében meg is jelent két helyben az udvarozók, és melynek folyama által Szabó felhívta, hogy a politikai megmozdulástól tartózkodjanak, és a nép igazására ne dőlgozzanak.

A mint látszik, 6 kezgyelmessége a püspök nem elégnek meg az általa előtört hazafias eredményeké, hanem még inkább meg akarja nyerni a szabalelvő kormány becsületét, a hazafias lapok elismerését és a román nép megvetését. A román papok és tanítók ismerik kötelességüket. Azaz: hogy inkább hallgassanak a „Tribuna”-ra, mint saját püspökük okos tanácsára.

A „Tribuna” a dr. Lulácsics eszékes egyenlevőre alkalmából érteket vetette papjára. — Ha ez a hit megvalósulna, végtelen foka lenne az állampár, a hozai társaságban lévő polgárok meggyőződésének, hogy olyan kormány van, amely hogy politikai elcsúszást szabaduljon, meg a gyilkosoktól sem riad vissza; mert hogyan lehet nevezni azt a fényt, midőn egy kitűnő nemzeti harcos, egy nagy műveltségű férfiú a durra események közbe van adva, a kik meglopották bárkit felelősség-re-vondák.

Karlovaczi obegatás, a kitűnő nemzeti harcos el is ül.

A hazai alkalmiállagban előtérnek az emberek, akik nem akarunk együtt állni, rossz és ostoba emberek a „Tribuna” szerint és a foghízi igazgatja nem is fogja a Luká széklet ilyen gavalierok társaságába helyezni. — Szó póte.

Utóhangok a helygymnáziser nagysebeni látogatásához.

Ezen nevezetes nap krónikáját a zsidói köztemekék hiányosán s tálmazván, szákszerűen talán, habár utólagosan is, a helyi magyar egyesületek utólagosában a két elnök beszédek a nyilvánosságunk átadni, — melyek egyaránt alkalmasság arra, hogy a jelent aural nemzetiégi kérdésben becses anyagot szolgáltatjanak — s midőn ezt tesszem, nem mulasztom el az eljött hírlapíródom igen tisztelt értesítéshöz azot közzé tetteim, hogy látnak és törekvésünkre helyen több figyelmre méltatni ezrekeleknek.

A nagy-Szebeni magyar polgári körű nevében, annak elnöke Zujzón Gábor következő beszédet tartotta:

Nagyelműségű miniszter ur!

Köszömelem uram!

A helyi magyar polgári kör képviselőtében, mint ennek választmányja, készséggel jöttünk el Nagyelműségű miniszter, mint szeretett hazánk nagyra érdemelt magos kormányának mellő képviselőjé megistiezteli és hálás köszönetünket tölmeselőni, hogy erre a jelen alkalmat megadni kegyesskedett.

Nehéz helyzetünkben, — midőn a politikai szenvedély a józan és világos eljáratot, — a siv nemese felelősségi szerzetet elcsúsztatja, — betörti nagy törekvők társadalmi életünk szent kapuját, hogy földjaink fölött bologgalatosnak szádszák elkövetésit; — jól esik hazafias lelkeinknek Nagyelműségű atyai intemét, — honpolgári nemese kötelelműnknek hívséges felajánlására szóló hálás buzditást hallani.

Jól tudjuk azt, hogy Nagyelműségűnknek legközelebbi magasztos kijelentéséből még jobban megértettük, hogy az államhatáron mindent nem tehet, — mert hol az mindenhát, — ott nem szabadság és boldogság, hanem a szolgaság és nyomor honol s így a társadalomunk szánár meg van magasztos elhivatás, melyet hílen teljesíten

nomesek honpolgári erény, de rend előttünkbeli felelősséget is magukra vesznek.

A helyi magyarság ennek hívesen hódolva, gyenge erejéhez mérten mindenekelőtt törekedett, hogy a magyar polgári szellemet felébresztse és boldogítsa az életet e szent harban magunk és egyaránt más ajku testvéreink számára is, mert erős a hitünk, hogy az az állami határ és társadalmi nehézség, mely nemelafatagat magasztalva állandó, — nem csak a magyar, hanem a más ajku testvéreink névé — nem leand e hazán kívül, a föld kerései számkurán hely, mely éltünkben ajku boldogságra ápolna és hosszú pályánk nemelafatagát ajku esendős és helyes nyugalmra elakurán.

A gondviselés ajku drága hazánk és boldogsága lakói a testvéri szeretet és a társadalmi nemelafatagot ajku erényével, melyek méltó hűdésűj, Nagymelafatag, midőn az leten kurdésűj, fogadja szívesen hazadisa ésinté testvéreink nyugalmát, — kérvén tisztelettel, hogy nemelafatag és ajku honpolgári törekvéseink és mun kasságunkban jóakur, támogatással megajdukodok megköszönjük, — nagymelafatagot hazánk és polgári javára szemelafatag nemelafatag seiben leten áldás kísérje és sokajk ajku éltése.

A miniszter egyetemi, nemelafatag megajdukodott röviden válaszolt: Előnk ur, köszönöm szép és megajdukodott beszédét, mely felett fogadottan örököl, mert annak szavai szavól fakadtak és szavemmel szavaknak. Egyetemi, ha hivatalos a tolmácsok az ajku szavai is leten teljesít, — az ajku annak üdvözetes felajdukodása és ajku hitása biztós, — mire a tolmács leten támogatást készséggel ajdukodott.

Vilmos főherczeg.

Vilmos főherczeg, kinek balesetéről tegnap külön kiadványban is megajdukodottunk, 1827. ápr. 21-én született, mint Károly főherczeg tábornagy, az asztéri gőz hajó hármdik fia; tehát Albrecht flig. öccse. Nagyon kedvelte a túszeséget. 1842-ben már vezetés tulajdonosa volt a 12 sz. gőzhajó: ezrednek. Ajku hitása leten vezérparancs lett; 47-ten beosztottak a tüzérségbe. Ferencz József trónörökös 5. jart Országhazában Miklós ezárnál, hogy a trónörökös bejelentes. Az 1848-49-iki években részt vett az olasz hadjáratban; az 49-ben, a novembri ütközet után 6 nyújtotta át Radetzky tábornagnak az aranygyász rendet. Ugyanaz év őszén az olndúti túszdarárd parancsnoka lett; októberben az akkor lezárult túszeségi foglalatosság osztályfőnökévé nevezték ki.

Utóbb 1859-60-ban a h. dsereg főparancsnokának főnöke és Degenfeld grófnak hadügyminiszterre történt kinevezés után túszeségi főnök lett a velencei hadseregben. A szellérnő ütközet után érdenkeresztet kapott; Miksa ezherczeg halála után 1863-ban a német rend osztrák nagyseregre lett és ugyanabban az évben a mainai szövetségi erők kormányzója tettek meg. Egy évvel utóbb túszeségi felajdukodott nevezték ki és a tisztelet azóta legnagyobb bizalommal vis. leten. Minden évben Magyarországon is leten szemelafatag. A közigazgatási ütközetben részt vett és meg is sebesült, miert a hadjárat után megkapta a Lajórend nagykeresztjét a hadi ékítőmnyével.

Otven évi szolgálati jubileumát 1888-ban ajku meg és ekkor elhalmozták a tisztelet és szeretet jeleivel. — Kitűnő lovas volt és legutóbb 6 rendezte a bécsi nagy karusszélt is.

KOLONFÉLÉK.

— Ferencz Ferdinánd és Stefánia. Rómából írják: „A Corriere di Napoli” ezt a hírt közli, hogy midőnre valószínűbbé válik, hogy Ferencz Ferdinánd herczeg nőül veszi az özvegy törökörököt, Stefánia. Általában a projektummal állásfoglalásban Miksa Hercegné, a helyi királyné legközelebbi bécsi utas. A tervezett ház szertartásában az uralkodó mindaddig nem adta beleegyezését az ilyen frigyhöz, mert nem találja a két magas személység életkorát harmóniában.

— Semélyi kirók. Rómán kirók a tegnap délutáni rendes gyorsvonattal egy szilokocsiban keresztül utazott Brassón.

— Kinevezés. A vallási és közköztisztviselői n. kir. miniszter, Mintelóban Nándor újdívidi állami polgári és középkereskedelmi iskolát rendeztetett és dr. Budaházy Lőrinc székfoglaló kerkeskedelmi akadémiát tanárt a brassói állami kerkeskedelmi akadémiához rendez tanárnak nevezte ki.

— Szász vendégek Magyarországon. Mohácsról sürgönyöz tudósítók, hogy több szászországi tornagyűléslet tagja, körülbelül hetvenen családjaikkal együtt tegnapelőtti reggel 9 órakor, a Dunagőzjáróhajószáll Albrecht gőzcsón Mohácsra érkezett. Egy óra hosszat időztek a városban, a melynek minden nevezetességét megtekintették, aztán tovább utaztak Belgradra. A szászok magyarországi utazásának ezáltal több brassói és nagy-szebeni oláh és szász egyesület megajdukodott, a kik a szászok Magyarországra meghívását. A kiránduló Belgradból a Vaskapuzhoz, onnan Brassóba és N. Szabonba mentek, a hol több napig tartózkodtak. Ezzel az uttal karácsonyi dokumentumot adt a rekonszenzt, a melyet az oláhok íránt éreznek.

— A községek mint Kárpai-egyesület tagok. Az a mozgalom, mely a községek körében megindult, hogy az Erdélyi Kárpai-Egyesületbe tagokul belépjenek, minél szélesebb arányokat ölt. A napokban ismét több község jelentette be belépését, így Háromszék-vármegyéből Baroth; Bács-Bodrogvármegyéből Filippova tisztán német lakosú, Bezán magyar-német lakosú, Kerestúr tisztán oláh lakosú; Beregvármegyéből Boreg-Sárrét; Hevesvármegyéből Káresond; Biharvármegyéből Henezda; Nyitra vármegyéből Holles tő-német lakosú; Abauj-Tornavármegyéből Gázer; Komárom-vármegyéből Nagy-Megyer; Alsó-Hervármegyéből Mezőcs; Székelyvármegyéből Nyirád; Somogyvármegyéből Gárdony, Kastélyos-Dombó, Csápa, Tanási; Jász-Nagykun-Szolnokmegyéből Drápa; Torda-Aranyosvármegyéből Gyéres-Szent-Király és Gyéres községek.

— Elmarad a tüzéséti a löfuttatás után. Mint több kuforúsból halljuk, Vilmos főherczeg elhallozása folytán a holnap löfuttatás után tervezve volt tüzéséti elmarad.

— Vilmos főherczeg 6 fensége elhunyt a miatt az Ó-tóhálán folyó évi augusztus 1-ére szándékolt lövésverseny nem tartatván meg, az az alkalomra tervezett különvonatok sem fogtak közlekedni.

— Szőlőket. Az első szőlőket későül, még pedig a nyújtódott szőlő palotával szemben lévő parkban jóval részbe, egy meglehetősen eldugott helyen. Szőlők fog letén a víz vigan feléle, de a rossz flaszter megmarad.

— Dr. Kelen Albert orvos urat incogott meg használati. Tegnap ugyanis beállt Dr. Kelen orvos urhoz egy ismert ügynök, ki házak vételeit és eladásait foglalkozik és nagy hajlamosnak közölt tudatni Dr. Kelen urat, hogy nemet halotza, hogy lezárja apósa egy két emeletes házat akar venni Dr. Kelen urnak, 6 már kisemelő egyet megvételre. Dr. Kelen ur hamarjában nem tudta, hogy ki az 6 jegyese, ki a leendő apósa és hogy milyik utcában lesz a kétemetese háza. Sajnálatul bár, de könytelen volt az ügynök urral tudatni, hogy 6 még nem ismeri jegyését, sem apósa és nem tudja hogy mily értéke legyen a megvendő ház. Itt tehát tévedés van. Az ügynök azonban nem akarta a titkot elárulni és most Dr. Kelen ur várja a fejleményeket.

— Tízoltó gyakorlati volt tegnapi este a ná szőlőz oldi Mathias Ede tízoltó alpolnepsnek ur vezetése alatt.

— Tűsudi esendelő. Lapunk egyik előfizetője jelelté Tűsudián van. Nőnek dolga akadván Brassóban, felajdukodott egy tűsudi flakkerest 5 frírt S. Szt. Györgyig adván a flakkernek 6 pórt. A kitűzött időben meg is jelent lakasa előtt a flakker, de hogy fűrdővendéglő szerződött, ki színpén S. Szt. Györgyre utaztak. Ezek közül egy a bakon, 3 belől út. Előfizetőnk neje részére szintén maradtó tartatatta egy hely. Szt. mütán a kocsiban oláh holgryk között közt lédsőbb volt a kocsit tulajdonképen felajdukodott nőm, utóbbi előközénységből víza-vílt 5 frírt S. Szt. Györgyig. A flakkerest tehát egy úlcért vett 6 frírt és így 25 frírt kapott Tűsudiól S. Szt. Györgyig. Azt hiszük, most már csakugyan

ideje volna a vasutat kiépíteni S. Szt. Györgyig Tűsudiig és tovább, de az illető flakkerest is jó volna belátni azt — már még hónapok át. Telen aztán lehet Tűsudiól — per S. Szt. Györgyig 125 frírt.

— Nyári táncmulatság. A „Brassói szabomunkások szakszerveje” vasárnap, aug. 6-én, az újon megajdukott egyet javára az „Özcsán”-hoz elajdukott vendéglő nagytérben (Bolyona, Kut-utca 33. sz.) zárkóból nyári táncmulatságot rendez.

— Honvédszobor. Turin városának. Szép módon fejezte ki Kossuth Feren hazáját Turin város iránt. Azt a kis honvédszobor, a melyet a magyar nók küldötték Kossuth Lajosnak, most halálja és Kossuth meletti felajdukott Turin város községének tisztáit.

— A román kérdés megoldása. A nemzeti-ségi tanítók és tanítónők közül sokan nem régen vonultak be főügyesek magyar városokba, hogy magyarul megtanuljanak. E tanfolyamok közül eredmény dolgában, rövid egy heti tartam után, társai közül messire kiváltak a felegházai. Mint ugyanis egy órák laphan olavassuk, a tanfolyamok jelentkeztettek között 14 tanítónő is előfordul és ez utóbbiak közül ma már — három mennyasszony.

— A tiszteletbeli vármegyéi tisztviselők. A helyigazniser egyik vármegyé főispánja által felvették lezáró folydán kijelentette, hogy a fennálló gyakorlat értelmében a tiszteletbeli vármegyéi tisztviselők minden tekintetben ugyanolyan hasznát adnak, mint a valóságos tisztviselők, mert ha a szükség úgy kívánja, a tiszteletbeli tisztviselők is mindenkor beosztathatók szolgálat-tételre. A tiszteletbeli tisztviselő is tehát vármegyéi tisztviselőknek tekintendő a emelőfoga az 1876 évi VI. törv.-én. értelemben nem választatható meg a közigazgatási bizottság tagjának.

— Az első román gőzhajó Budapestre. Tegnapelőtti érkezett meg Budapestre a „Basarab” nevű első román gőzhajó. Vulkanizelői kapitány vezetése alatt. A gőzhajó 12, galonával megrakott uszalgyalót vontatott fel Romániából.

— Szent-István-napi isztentisztelet. Esztergomból jelentik, hogy Szent István napján Vasary Károly bírótanár káplánsa a szerződésbe lebrálta a fővárosban. A prédikációt Walter Gy. herczeg-érséki tikkar tartja.

— Egy szerzetes regénye. Temesvári levelező táviratozta: Nagy felmészté esz a városban B. Lajos hadi pirista tanár káplánsa a szerződésbe. A káplánsok regényes előszövegyei vannak, a melyekben a város egyik legzsebbi leánya, Sz. Paula is szerepel. Az ez-szerzetes és a szép leány esztőlje meg ebben a hónapban meglesz. A fiatal pár Asszóna költözik át, a hová a ferjét a gimnázium tanárává választották meg.

Apróságok.

Gigerlisen.

— Hogy ez az új öltözék?

— Nem tudom ... Még nem perlelt be.

— Olthon.

— Az asszony perel.

— De hiszen majd meghalok én ... Aztán majd meghalok, nem találás többé olyan fehérek, mint én vagyok!

A férj nyugodtan felel:

— Hat ki mondja, hogy ilyen kérésnek?

Vasúti menetrend.

I. Vontatásulások.

Budapest felé: Vegyes vonat 508. reggel Gyorsvonat (Kolozsvárról) 2 45 d. u. Személyvonat 743 este, Expressvont (Aradon) 10 36 este.

Bukarest felé: Gyorsvonat 459 reggel. Expressvont 514 reggel. Vegyesvont 11— d. u. Gyorsvont 2 19 d. u.

Szénide: Személyvonat este 618 (csak jan. 1-től, minden szombatkor, ünnepek és vasárnapon). Kézdi-Vásárhely felé: Vegyes vonat 450 reggel. Vegyes vonat 8 50 d. e. Személyvonat 3 10 délután.

Brassó-Berladul: Zsuzsara: Vegyes vonat 9 50 d. e. Vegyes vonat 5 13 d. u. Vegyes vonat 9 25 este.

II. Vonatkezesek.

Budapest felé: Személyvonat 8— reggel. Gyorsvont (Kolozsvárról) 4 20 d. u. Expressvont (Aradon) 4 50 reggel. Vegyesvont 10 25 este.

Budapest felől: Gyorsvonat 218 d. u. Vegyes-vonat 701 este. Expressvont 10-19 este. Gyors-vonat 1037 este.

Sinaidból: Személyvonat 7-40 reggel (csak jun. 1-10i, minden esütőkön, ünnepek és vasárnapon). **Predalról:** Személyvonat eskik pénteken 7-01 reggel.

Kézdi-Vásárhely felől: Vegyes vonat 8-19 reggel. Személyvonat 1-50 d. u. Vegyes vonat 7-20 este. **Zernstől Brassó-Bertalanig:** Vegyes vonat 7-11 reggel. Vegyes vonat 1-19 d. u. Vegyes vonat 8-06 este.

A budapesti értéktőzsde árjegyzései

1894. július hó 31-én.

Magyar aranyárjék 4%	121.00
Magyar koroarjék 4%	95.
Magy. vasuti kölcsön aranyban 4%	137.50
Magy. vasuti kölcsön ezüstben 4%	102.
Magy. k. fel. vasút áll. kötv. 1876-ból	124.
Magy. földterm. kötvény 4%	95.50
Italmérsi jog megváltási kötvény	100.
Hortvát-vasúton földterm. kötvény	96.
Magy. nyerevménysorsjegy kölcsön	151.
Tiszaszab. és szegedi sorsjegykölcsön	143.
Osztrák járárdk papírban	98.50

Osztrák járárdk ezüstben	98.50
Osztrák járárdk aranyban	122.
Osztrák koroarjék 4%	98.
1890. évi osztrák államsorsjegy	147.50
Osztrák-magyar bankrészevény	1015.
Magyar hitelbank-részevény	450.
Osztrák hitelbank-részevény	363.50
Osztr.-magy. állami vasuti részevény	332.75
20 frankos arany (Napoleon) for	9.90
Németbirodalmi márká	61.15
London váltó	124.60
Páris váltó	49.50
20 márkás arany	12.22

Laptulajdonos:

Dr. FISCHER AKOS.

Kiadó: A „Brassó” nyomdája.

Sz. 8537.—1894.

Hirdetmény.

A város közterein hirdetősi oszlopok és hirdetősi táblák városi építményeken való felállítását és alkalmazását iránti jog kiadására ezenmál ismételt ajánlati tárgyalás hirdettetik folyó évi aug. hó 14-ére délelőtti 10 órára.

A közéleti ajánlati- és szerződési feltételek

a rendes hivatalos órák alatt a városi gazdasági hivatalnál betekinthők.

Egyelőre át fog engedtetni legalább 6 nyilvános tér a hirdetősi táblák felállítására, 8 nyilvános tér a hirdetősi táblák felállítására és 6 helyi központi városi építményeken használni ezeken, és továbbá ajánlattevő ajánlatát mindenek előtt azon 30 terekre és helyekre egyaránt vagy egyenként tenni és egyidejűleg nyilatkoznia, hogy mennyit hajlandó minden egyes ezen számot meghaladó helyért fizetni.

A bőlvezett zárt ajánlatok, melyekhez egy a 20 helyért éventéket fizetni hajlandó összegét számított 10%-nyi bírtánpénz esztalolandó és a melynek azon nyilatkozattal tartalmaznia kell, hogy ajánlattevő az előtte ismeretes feltételeknek magát aláveti, legkésőbb f. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 óráig nyújtandók át a városi gazdasági hivatalnál.

Azzemmel kirt hirdetősi feladatgátsási jog 6 évre adatik ki és pedig azon bírtánpénz elsőjéltől számítva, mely az ajánlat-állásai eredmény a tekintetes városi képviselői testület részöl történt javallatgására következik.

Brassó, 1894. évi július hó 14-én.

223. (3—3)

A városi tanács.

Fiedler Ferencz-féle tánciskola Brassóban.

Táncztanítási jelentés.

Vann szerenésém a tisztelt szülők, gyámok, nevelőintézetek, valamint a tánczoktató ifjúság szives tudomására hozni, hogy a néhai fivérem Fiedler Ferencz által alapított

TÁNCZISKOLÁT

tovább is fenntartom és hogy az eddigi rendes táncztanfolyam az idén szeptember 1-én veszi kezletét és tart 3 hóig, azaz november végéig; e tanfolyam is épp oly gondos és lelkiismeretes pontossággal fog részenről rendeztetni, mint eddig.

A tandíjak, mint rendszeren.

Tanítványok fölvetetnek, illetve előjegyezhetők napunkint a Hirschler-utca 9. sz. alatti táncziskolai helyiségben.

Midőn a táncziskolám iránti pártfogást tisztelettel kérem, legyen szabad remélnem, hogy a melyen tisztelt közönség a néhai fivérem iránt tanúsított nagyzóban bizalmát számomra is fenntartani szives lesz. — részemről ígérve, hogy mindig törekedni fogok azt teljesen kiérdemelni.

Mely tisztelettel

FIEDLER FERENCZ
táncztanító nővére.

Newyorki Germania

életbiztosító társaság.

Európai osztály: Berlin, Leipziger-Platz 12. sz.

Magyarországi osztály: Budapest, VII. Erzsébet-körút 54. sz.

Átlag 1893. december 31-én:

Érvényben lévő kötvények 277 millió M.
Tényleges vagyon 75.413.116 M.

Referenciákat ad
a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank.

A NEWYORKI GERMANIA életbiztosító társaság

magyarországi osztályának

Erdély, Szlavonia, Horvátország és Boszniai vezérképviselőisége:

rassó, Lensor 25. szám, I. emelet jobbra.

Telephon: 81. szám.

Ügynökök alkalmaztatnak.

Brassó, nyomtatja és kiadja a „Brassó” nyomdája — Grünfeld Vilmos.

HIRDETÉSEK

fölvételnek

a kiado-hivatalban.

Egy jókarban lévő, 6—8 lőerejű

GÖZGÉP

Maier-féle expansio-kormánynyal és szabályozóval, valamint a hozzátartozó hengergőzkazán, 6 $\frac{1}{2}$ méter hosszú, 0.97 méter átmérőjű, 6. légköri hajtómásra kipróbálva, jutányos áron eladók.

A gőzgép és kazán még üzemben vannak és működés közben megtekintethetők.

Bővebb felvilágosítást ad

HORUNG Testvérek

hajlított-tántorgyára
Brassóban.

6—6

A „BRASSÓ” nyomdája

Kolostor-utca 26.

ujjonnan berendeztetvén, ajánlja magát

mindennemű

könyvnyomdai munkák

u. m.

könyvek, röpiratok, körlevelek, táblázatok, falragaszok, árjegyzékek, meghívók, étlapok, gyászjelentések, számlák, eljegyzési kártyák, névjegyek stb. stb.

gyors és pontos elkészítésére, izléses kivitelben s jutányos árak mellett.